

4TH INTERNATIONAL COLLOQUIUM OF GENEALOGY, HERALDRY, AND VEXILLOLOGY (ICGHV4)

June 5 2025, Vilnius, Lithuania, www.icghv.com

Theme: “Heads of State: Ancestry, Coats of Arms, and Flags”

Summary (in Lithuanian)

ERNESTO GALVANAUSKO FENOMENAS

Prof. habil. dr. Alfonsas Eidintas (Lietuvos nacionalinė Martyno Mažvydo biblioteka)

Santrauka

Viena įdomiausių tarpukario Lietuvos asmenybių Ernestas Galvanauskas (1882–1967) buvo net keturių Lietuvos vyriausybių ministras pirmininkas 1919–1924 metais, trijuose Ministrų Kabinetuose – užsienio reikalų ministras, o siekdamas Lietuvos Respublikos pripažinimo de jure ėjo dar ir kitų ministrų pareigas. Tris kartus partijų lyderiai svarstė jo kandidatūrą į prezidento postą. E. Galvanauskas prisidėjo prie Lietuvos ūkio pagrindų kūrimo, finansų tvarkymo ir lito įvedimo, padėjo organizuoti bermontininkų sutriuškinimą, Klaipėdos krašto prijungimą prie Lietuvos Respublikos.

E. Galvanauskas, tai – unikalus Lietuvos politikas, frankofonas, didžiumą savo gyvenimo metų apsuptas prancūzų kalbos ir kultūros bei politikos aktualijų, ilgus metus, kartais specialiai, pamirštas mūsų valstybės kūrėjas. Paskaitoje autorius kalbės apie E. Galvanausko pastangas atgauti Vilnių, Lietuvos atvedimą į Vakarų demokratinio pasaulio šalių šeimą, didžiausią politiko laimėjimą – Klaipėdos prisijungimą ir tarptautinį to fakto pripažinimą sudarius Klaipėdos krašto konvenciją, santykius su kitais politikais, sunkius sprendimus 1940-aisiais.

CV: Eidintas Alfonsas – lietuvių istorikas, rašytojas, diplomatas, VU profesorius, habilituotas humanitarinių mokslų daktaras. 1973 baigė Vilniaus pedagoginį institutą, iki 1986 jame dirbo, 1983–86 Visuotinės istorijos katedros vedėjas. 1985 stažavo Jungtinių Amerikos Valstijų Viskonsino-Madisono universitete. 1986–93 Lietuvos istorijos instituto (iki 1990 Lietuvos mokslų akademijos Istorijos institutas) skyriaus vedėjas, 1987–1992 ir direktoriaus pavaduotojas. Buvo Lietuvos nepaprastasis ir įgaliotasis ambasadorius Jungtinėse Amerikos Valstijose (1993–1997), Kanadoje (1997–1999), Izraelyje (2002–2006), Norvegijoje (2006–09), Graikijoje (2012–2016), nereziduojantis ambasadorius Meksikoje, Kanadoje, Kipre, Etiopijoje ir Pietų Afrikos Respublikoje (1995–2017). 2000–2002 ir 2010–2012 dirbo Lietuvos užsienio reikalų ministerijoje, dėstė Vilniaus universiteto Tarptautinių santykių ir politikos mokslų institute; profesorius (2001). 2017–2018 Lietuvos užsienio reikalų ministerijos ambasadorius ypatingiems pavedimams. 2018–2020 Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademijos vyresnysis mokslo darbuotojas.

Trisdešimties knygų autorius ir bendraautoris rašantis apie XX a. Lietuvos istorijos, lietuvių emigracijos, holokausto ir diplomatijos klausimus, politikų ir diplomatų biografijas. 2003 m. įteiktas ordino „Už nuopelnus Lietuvai“ Komandoro kryžius.